
Dom Uphagena

ul. Długa 12, 80-827 Gdańsk

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością, przed wizytą w Domu Uphagena skontaktuj się z koordynatorką dostępności – **Paulą Wilczyńską** (p.wilczynska@muzeumgdansk.pl).

Informacje o dostępności obiektu znajdziesz tutaj:

<https://muzeumgdansk.pl/zaplanuj-wizyte/dostepnosc-oddzialow/>.

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością wzroku, wybierz się do Domu Uphagena z osobą towarzyszącą – poruszanie się po obiekcie bez niego jest praktycznie niemożliwe ze względu na brak ścieżek naprowadzających, punktów uwagi, punktów orientacyjnych, oznaczeń w alfabecie Braille'a. Schody są nieoznakowane. W Domu Uphagena możesz liczyć na miłą obsługę i możliwość dotykania wybranych eksponatów – personel udostępnia rękawiczki i próbki materiałów. Część wystawy wyposażona jest w audiodeskrypcję.

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością słuchu, zanim odwiedzisz Dom Uphagena, musisz wiedzieć, że – poza pętlą indukcyjną na stanowisku kasowym – nie ma w nim wielu udogodnień dla osób g/ Głuchych: brakuje tłumacza Polskiego Języka Migowego (PJM) i kodów QR z nagraniami w PJM. Opisy eksponatów są w języku polskim. Personel korzysta z Karty komunikacji. Zalecana jest wizyta z osobą towarzyszącą.

Jeśli jesteś osobą z niepełnosprawnością ruchu, musisz wiedzieć, że Dom Uphagena nie posiada windy, a schody wewnątrz są strome i kręte – dostępna jest tylko część ekspozycji na parterze. Tam można poruszać się w miarę swobodnie, choć występują niskie progi i wąskie przejścia. Niektóre tablice informacyjne są umieszczone na zbyt dużej wysokości, co utrudnia zapoznanie się z ich treścią osobom na wózkach. Kasa biletowa oraz sklepik są dostępne, ale lada jest zbyt wysoka. Personel oferuje pomoc przy pokonywaniu schodów, w tym wniesienie wózka manualnego. Toalety na parterze nie są przystosowane dla osób poruszających się za pomocą wózków.

Jeśli jesteś opiekunem osoby/ dziecka z niepełnosprawnością intelektualną/ w spektrum autyzmu musisz wiedzieć, że obiekt nie jest w pełni dostosowany do Waszych potrzeb. Brakuje w nim miejsca wyciszenia i odpoczynku. Schody są trudne do pokonania, a zakaz dotykania eksponatów może być problematyczny dla dzieci. Personel jest życzliwy i pomocny. Wizyta może być ciekawa, ale polecana w towarzystwie osób wspierających i raczej na krótki czas.